

Um Frivaktina/Frostaskjólsverkefni

Aðdragandi

Fyrir ári síðan ákvað ég að sækja um styrk til Forvarnarsjóðs út frá þeirri hugmynd að heimspekileg samræða með ungu fólki gæti nýst í forvarnarstarfi. Á síðustu metrunum datt mér í hug að Félag heimspekikennara gæti verið góður vettvangur fyrir verkefnið. Ég fékk jákvæð viðbrögð frá þáverandi stjórn og umsóknin var í kjölfarið send inn eftir samráð við við fulltrúa félagsins og félagsmiðstöðvarinnar Frostaskjól, sem er samstarfsaðili í verkefninu. Um miðjan júní kom svo jákvætt svar frá Reykjavíkurborg en þó aðeins styrkur upp á helming upphæðarinnar sem óskað var eftir. Því var ljóst að að endurskoða þyrfti forsendurnar.

Fyrstu skref

Verkefnið var kynnt fyrir stjórn félags heimspekikennara í júlí í fyrra. Eftir nokkrar umræður var ákveðið að Sigurlaug Hreinsdóttir yrði fulltrúi stjórnarinnar í verkefninu. Stuttu síðar kom í ljós að Andri M. Kristinsson yrði fulltrúi Frostaskjól. Í október voru hugmyndir um samræðuklúbb kynntar fyrir nemendaráði Hagaskóla. Á svipuðum tíma var byrjað að vinna að aðkomu kennaranema í Heimspekikennslu að verkefninu. Þessi hugmynd er ættuð frá Kristian Guttesen og er viðbót við upphafleg plön. Hún átti síðar eftir að leiða til málstofu sem var haldin í HÍ á síðustu önn. Hugmyndin er í sjálfu sér góð og mjög fínt ef hægt er að tengja Frostaskjólshugmyndina við heimspekikennslu með þessum hætti. Eftir á að hyggja er þó líklegt að málstofuvinna og aðkoma nemenda hafi tekið hlutfallslega of stóran skerf af þeim tíma sem fór í verkefnið. Þetta er eitthvað sem vert er að hafa í huga við undirbúning fyrir áframhald verkefnisins næsta haust.

Kennaranemar, málstofa og kynning

Í upphaflegri umsókn til Forvarnarsjóðs var talað um að uppbygging samræðuklúbbs í Frostaskjól yrði skipulagt út frá vilja markhópsins. Í samræmi við þetta var ákveðið að gera könnun á því hvað nemendur í Hagaskóla hefðu mest áhuga á að ræða. Stjórnin útbjóg könnunina með aðstoð kennaranema og Andri sá um framkvæmdina. Um miðjan janúar var búíð að vinna úr niðurstöðunum.

Hugmyndin um aðkomu kennaranemanna byggði á því að þeir ættu að fá umbun fyrir vinnu sína, líklega í formi eininga. Það þyrfti því að finna flöt á því hvernig þetta gæti gengið fyrir sig. Málið tók síðan skjóta en óvænta stefnu þegar að Ólafur Páll bauð okkur að setja upp málstofu í tengslum við verkefnið. Þetta var rausnarlegt boð, sjálfum fannst mér þetta spennandi en vildi á hinn bóginn ekki vera of tengdur framkvæmdahlíð málstofunnar þar sem að slíkt væri líklegt að færa fókusinn í verkefninu frá þátttakendum í Frostaskjól að nemendum í HÍ. Elsa Haraldsdóttir, sem ég vann með á öðrum vettvangi og treysti vel, samþykkti að hafa yfirumsjón með skipulagningu málstofunnar. Mér finnst margt jákvætt hafa komið útúr þessari tilraun og vona að það verði annaðhvort hægt að endurtaka hana eða þá a.m.k. draga lærdóm af henni. Samhliða málstofuþreifingum hélt stjórn verkefnisins áfram að vinna að undirbúningi samræðuhalds. Meðal annars héldum við kynningu á fyrirætlunum okkar og hugmyndunum að baki þeim fyrir leiðbeinendur í Frostaskjól og öðrum félagsmiðstöðvum. Þetta tókst mjög vel og er ástæða til að minnst á sérstaklega vel heppnaða samræðu félagsmiðstöðvarstarfsmanna sem Sigurlaug leiddi.

Af stað

Samræðuhugmyndin var síðan kynnt fyrir nemendum í Hagaskóla. Hérna renndum við algjörlega blint í sjóinn. Við ákváðum að fara í bekki og láta Andra sjá um kynninguna enda er hann vanur á þessum vettvangi. Niðurstaðan var svolítið áfall því enginn mætti á kynningarfund í Frostaskjól sem boðað hafði verið til. Til að bregðast við þessu var ákveðið var að fara blandaða leið. Annarsvegar að byrja með litlum hóp áhugasamra nemenda sem Andri myndi velja. Hinsvegar að reyna að ná til stærra hóps og vinna markvisst með niðurstöður könnunarinnar. Í þessu samhengi átti að nota annarskonar nálgun s.s. net og samskiptamiðla. Samræðuhóparnir fóru fljótlega á stað. Sigurlaug var búin að stýra tveimur slíkum þegar hún dró sig í hlé. Í kjölfarið tók ég við að leiða samræðuhópinn hennar og hafði þ.a.l. minni tíma til að sinna hinni hliðinni, að vinna meira með könnunina og ná til fleiri nemenda.

Uppstokkun

Eftir að Sigurlaug hætti í verkefninu leysti Elsa hana af hólmum enda þekkti hún verkefnið vel, m.a. vegna aðkomu að málstofu. Þegar hún byrjaði tókum við talsverðan tíma í að skoða grundvöll og forsendur verkefnisins. Elsa situr hinsvegar ekki í stjórn Félags Heimspekikennara og það á ennþá eftir að skýra nánar hvað þátttaka félagsins í verkefninu felur í sér. Ég hef rætt þetta við Kristian og við sammældumst um það munnlega að skoða þetta mál við fyrsta tækifæri.

Í apríl og maí voru haldnar fimm samræður. Málstofunemarnir tveir Sigríður Geirsdóttir og Sævar Finnbogason tóku virkan þátt í starfinu. Miðað við hækkingu sól og að svona starf hefur ekki verið reynt á þessum vettvangi áður hafa undirtektir þátttakenda verið góðar.